

* *
*

חזמתי: בפרח העננ,
השוחה בבדלח-אנמים,
השתקפה נשמתי בשחק —
בתכלת אוקינוס-הרמים.

וכרובים קלילים ומחורים,
המשחקים במרחב-הגלים,
פילדים שובבים ויפים,
לתפשה אחריה צוהלים...

ותדד נשמתי, ותדד:
חדביקה לא יכלו מלאכים...
ויבט אלהים ויצחק
מחלון בית-מקדש-הנצחים —

פה אצחק גם אני, המשורר,
לדולקו-השמש מלמטה:
תמימים, לא שמש תרדפו —
בבואה מקסמת, משפחה...

יפו, תרע"ב.

